

**UCHWAŁA NR LXX/1431/23
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 26 października 2023 r.

w sprawie odmowy wstrzymania wykonania uchwały w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice oraz przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi Pana A S na uchwałę w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) i z art. 54 § 2 oraz art. 61 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. W związku ze złożonym przez Pana A S w piśmie z dnia 6 października 2023 roku wnioskiem o wstrzymanie wykonania uchwały nr LXVI/1387/23 z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2023 r. poz. 6064), odmówić wstrzymania wykonania wyżej wymienionej uchwały.

§ 2. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę Pana A S z dnia 6 października 2023 roku na uchwałę nr LXVI/1387/23 z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2023 r. poz. 6064).

§ 3. Faktyczne i prawne argumenty odpowiedzi na skargę zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 4. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Uzasadnienie

Pismem z dnia 6 października 2023 r. skierowanym do organu skarżący, działający poprzez pełnomocnika złożył skargę na uchwałę nr LXVI/1387/23 z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2023 r. poz. 6064), zwaną dalej "Uchwałą".

Skarżący wnosił o stwierdzenie nieważności Uchwały w całości, zarzucając jej następujące naruszenia prawa materialnego i pozostawanie w sprzeczności z:

a) art. 94 Konstytucji RP w zw. z art. 13b ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 645 z późn. zm.), dalej jako „u.d.p”, poprzez przekroczenie granicy ustawowego upoważnienia do określenia katalogu podmiotów uprawnionych do zerowej stawki opłaty parkingowej w Śródmiejskiej Strefie Płatnego Parkowania oraz Strefie Płatnego Parkowania na w obszarze miasta Katowice przez Radę Miasta Katowice;

b) art. 32 Konstytucji RP w zw. z art. 13b ust. 4 pkt 2 u.d.p. poprzez zbyt szerokie określenie katalogu podmiotów uprawnionych do zerowej stawki opłaty parkingowej w Śródmiejskiej Strefie Płatnego Parkowania oraz Strefie Płatnego Parkowania na obszarze miasta Katowice przez Radę Miasta Katowice, a w szczególności dokonanie wyboru ww. podmiotów w sposób dowolny, pozbawiony rodzajowego kryterium;

c) art. 5 Konstytucji RP poprzez naruszenie jednego z podstawowych celów zasady zrównoważonego rozwoju, a mianowicie dążenia do rzeczywistej poprawy jakości życia mieszkańców, przejawiające się w znacznym podwyższeniu opłat za korzystanie ze strefy płatnego parkowania, a także pozbawionym rodzajowego kryterium przyznaniu zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi;

d) konstytucyjną zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i do stanowionego przez nie prawa, wyprowadzoną przez orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, poprzez radykalne, niezgodne z ww. zasadą, podwyższenie miesięcznej opłaty abonamentowej za postój pojazdu na czasowym zastrzeżonym stanowisku postojowym (kopercie) w stosunku do poprzedniego roku;

e) zasadami racjonalnej legislacji wywodzonymi z art. 2 Konstytucji RP poprzez niepoprawne rozróżnienie wysokości opłat za kopertę całodobową od kopert w godzinach 7:00-17:00.

Ponadto skarżący wniósł na podstawie art. 61 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, dalej jako „p.p.s.a.” o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej uchwały w całości przez organ - Radę Miasta Katowice, a w przypadku braku uwzględnienia ww. wniosku wniósł o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej uchwały w całości przez Sąd na mocy art. 61 § 3 p.p.s.a. jako że zachodzi niebezpieczeństwo spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. W przedmiotowym zakresie podniósł, że jeżeli wykonalność zaskarżonej uchwały nie zostanie wstrzymana, wpłynie to negatywnie na interes prawny oraz faktyczny miasta Katowice, a także samo funkcjonowanie jego mieszkańców przede wszystkim poprzez fakt, że część opłat będzie nienależycie uiszczona, a późniejsze sprostowanie tej sytuacji będzie znacznie utrudnione.

Odpowiadając na skargę, organ wnosi o jej odrzucenie, ewentualnie – na wypadek, gdyby to odrzucenie nie miało miejsca – o jej oddalenie.

Argumentując powyższe wskazać należy, że merytoryczna ocena zasadności skargi wniesionej na podstawie art. 101 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym nie jest możliwa, jeśli skarżący nie ma legitymacji procesowej do wniesienia skargi. Skarga wnoszona na podstawie art. 101 ust. 1 tej ustawy nie jest rodzajem skargi powszechnej, służącej każdemu, kto zarzuca naruszenie porządku prawnego. Środek ten jest bowiem nakierowany na ochronę praw podmiotowych. Nawet sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli taka uchwała nie narusza chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego. Skargę na uchwałę organu gminy może wnieść tylko podmiot, który zgodnie z normą prawa materialnego ma interes prawny lub uprawnienie. Istotą interesu prawnego jest związek z konkretną normą prawa materialnego, którą można wskazać jako jego podstawę i z której można wywodzić swoje uprawnienia. Przy czym interes prawny winien być aktualny, obiektywnie istniejący w dacie wejścia w życie zaskarżonego aktu, bądź najpóźniej w dacie złożenia skargi. Nie może to być tylko interes przewidywany w przyszłości, hipotetyczny. Naruszenie interesu prawnego konkretnego podmiotu nie może polegać na tym, że uchwała mogłaby stwarzać zagrożenie wystąpienia naruszenia w przyszłości. Interes prawny powinien być indywidualny, własny, skonkretyzowany. Musi on wynikać ze ściśle określonego przepisu prawa oraz odnosić się wprost do podmiotu

kwestionującego zaskarżony akt. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie legitymacji skargowej na podstawie art. 101 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym, powinien bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu wnoszącego skargę, a więc skarżącemu powinno przysługiwać konkretne prawo podmiotowe o charakterze prywatnoprawnym, bądź publicznoprawnym wynikające z przepisów prawa materialnego, które najpóźniej w dacie wniesienia skargi zostało naruszone zaskarżonym aktem. Skarżący wnosząc skargę musi wykazać, że zaskarżona uchwała (zarządzenie) naruszając prawo jednocześnie negatywnie wpływa na jego sytuację prawną, np. pozbawia go pewnych uprawnień, czy też uniemożliwia ich realizację. Brak bezpośredniego wpływu uchwały (zarządzenia) na sferę prawną określonego podmiotu nie pozwala na przyznanie mu legitymacji procesowej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 października 2013 r., I OSK 1209/13).

Analizując kwestię interesu prawnego skarżącego do wniesienia skargi należy zwrócić uwagę na następujące stwierdzenie zawarte w jej treści: *„Skarżący, jest właścicielem kilku lokali w Centrum Katowic, zamieszkuje też w centrum miasta, którego dotyczy zaskarżana Uchwała, jest bezpośrednio dotknięty chaotycznymi działaniami władz Katowic zmierzającymi do wdrożenia zaskarżanej uchwały, zatem ma bezpośredni oraz konkretny interes prawny w zaskarżeniu Uchwały w całości. Jeden z posiadanych przez skarżącego lokali jest częściowo wynajmowany, a najemca w związku z chaosem, jaki nastąpił w organizacji ruchu w mieście i raptownym spadkiem ilości miejsc parkingowych, a także wzrostem cen kopert, zamierza umowę najmu wypowiedzieć, co przyniesie szkodę skarżącemu”*. Ostatnie zdanie ww. fragmentu sugeruje, że bezpośrednim powodem wniesienia skargi nie był interes prawny lecz interes faktyczny o aspekcie ekonomicznym, polegający na utracie korzyści finansowej z tytułu najmu lokalu. Podkreślić należy, że o naruszeniu interesu prawnego nie może decydować uszczerbek czy szkoda w znaczeniu ekonomicznym, co próbuje wskazywać skarżący. W tym aspekcie sprawy należy wskazać okoliczności prawne podniesione w orzecznictwie: zgodnie z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt I OSK 791/18 *„skarżący musi wykazać naruszenie interesu prawnego o charakterze realnym, bezpośrednim i aktualnym, czyli istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a jego konkretną, obecną i indywidualną sytuacją prawną. O dopuszczalności skargi przesądza wykazanie przez skarżącego naruszenia przez organ konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego”* natomiast zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 2 lutego 2023 r., sygn. akt II SA/Sz 968/22, *„Skarga na akt prawa miejscowego nie jest actio popularis, a zatem do jej wniesienia nie legitymuje sama ewentualna sprzeczność zaskarżonej uchwały z prawem i odwoływanie się do interesu społecznego lub interesu publicznego. Każdy skarżący, składając skargę w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g., musi wykazać, że w tym konkretnym wypadku istnieje związek pomiędzy jego własną, prawnie gwarantowaną, tj. opartą na konkretnym przepisie prawa, (a nie wyłącznie faktyczną) sytuacją, a skarżoną przezeń uchwałą, polegający na tym, że uchwała bezpośrednio ingeruje w sferę jego własnych praw lub obowiązków”*. Na uwagę przy rozpatrywaniu tej kwestii zasługuje także postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt. III SA/Łd 721/17, zgodnie z którym *„O naruszeniu interesu prawnego nie może decydować uszczerbek czy szkoda w znaczeniu ekonomicznym”*. Rozpatrywana przez WSA w Łodzi sprawa dotyczyła utraty ekonomicznej wartości przez nieruchomości wskutek pozbawienia drogi, przy której była położona, kategorii drogi publicznej. Wydając postanowienie w sprawie, Sąd uznał ponadto że *„Ewentualne obniżenie wartości nieruchomości naruszyć mogło jedynie jej interes faktyczny. Naruszenie interesu faktycznego nie może skutkować nadaniem legitymacji do wniesienia skargi w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym”*. Podzielając tok myślenia Sądu należy wskazać, że utrata ekonomicznej atrakcyjności przez lokal wskutek konieczności ponoszenia dodatkowych opłat na rzecz gminy w związku z korzystaniem z niego również stanowi wyłącznie naruszenie interesu faktycznego, a nie prawnego, legitymującego do wniesienia przedmiotowej skargi.

Oceniając legitymację procesową skarżącego w kontekście przytoczonych wyżej rozważań dotyczących kryterium interesu prawnego, o którym stanowi art. 101 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym, uznać należy, że skarżący nie wykazał związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a naruszeniem jego indywidualnej sytuacji prawnej. Wobec faktu, że skarżący nie wykazał, że jego interes prawny znajduje ochronę w aktualnie funkcjonującym porządku prawnym, i że został naruszony kwestionowaną uchwałą, a brak takiej ochrony przesądza o braku legitymacji procesowej skarżącego, uznać należy, że zaistniała podstawa do odrzucenia skargi.

Trzeba jednak podkreślić, że gdyby skarga nie została z jakichkolwiek przyczyn odrzucona, powinna ona być oddalona, ponieważ, w ocenie organu, nie zasługuje ona na uwzględnienie z przyczyn wskazanych poniżej.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w pkt a) i b) skargi, należy w pierwszej kolejności przywołać treść art. 13b ust. 4 pkt 2 u.d.p., stanowiącego że *"Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania (...) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi"* oraz treść skarżonego zapisu § 5 pkt 3 Uchwały, zgodnie z którą ustala się *"zerową stawkę opłat dla organów władzy publicznej, kontroli państwowej i ochrony prawa, organów administracji rządowej, województwa śląskiego i miasta Katowice oraz instytucji użyteczności publicznej za korzystanie z oznakowanych stanowisk postojowych"*. Analizując treść ww. zapisów należy stwierdzić, że organ w żaden sposób nie przekroczył granic ustawowego upoważnienia. Co więcej, przytaczane przez skarżącego orzecznictwo sądów administracyjnych tj. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 13 lutego 2017 r. o sygn. akt. II SA/Gl 1075/16 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2020 r. o sygn. akt III SA/Gd 737/19 potwierdza powyższe. W treści uzasadnienia do pierwszego z ww. wyroków sąd stwierdził, że *"Ustawodawca nie wprowadził przy tym w ustawie żadnych kryteriów, jakimi zobowiązana jest kierować się rada gminy przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy. Nie oznacza to jednak dowolności. Ograniczenie swobody działania w tym zakresie dla rady zakreślone jest poprzez jednoznacznie wskazany przez ustawodawcę cel, jakiemu generalnie służy wprowadzenie opłat za parkowanie, zgodnie z art. 13b ust. 2 ustawy, tzn. potrzebę zwiększenia rotacji parkujących samochodów w miejscach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc parkingowych. Drugim ograniczeniem są normy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej określające podstawowe zasady prawa stanowionego przez organy państwa prawnego - w tym zasadę równości określoną w art. 32, z której wynika nakaz jednakowego traktowania wszystkich obywateli w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) powinny być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań"*. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że w ww. sprawie skarżona była uchwała stanowiąca akt prawa miejscowego, w której wskazano konkretnych, indywidualnych użytkowników dróg, którym przysługuje zerowa stawka opłat za parkowanie pojazdów. Sąd podniósł, że skoro uchwała ma charakter aktu prawa miejscowego, to adresaci tej uchwały powinni być określeni rodzajowo, a nie indywidualnie. Skarżona uchwała Rady Miasta Katowice zawiera rodzajowe określenie użytkowników uprawnionych do nieodpłatnego postoju na oznakowanych stanowiskach postojowych, a w jej treści nie wskazano podmiotów, których nie można wyróżnić jako grupy w oparciu o wspólną relewantną cechę, która byłaby istotną z punktu widzenia użytkowania przez te osoby dróg publicznych. Tym samym nie można uznać, by w jakikolwiek sposób została naruszona zasada równości.

Odnosząc się do zarzutu, że sformułowany w § 5 pkt 3 Uchwały katalog podmiotów jest uprawniony do korzystania z bliżej nieokreślonych w uchwale ilości miejsc parkingowych, należy zwrócić uwagę na zapis *"za korzystanie z oznakowanych stanowisk postojowych"*. Tym samym korzystanie z uprawnienia do zerowej stawki opłat za postój pojazdu jest ograniczone wyłącznie do wyznaczonych i oznakowanych stanowisk postojowych. Przedmiotowe stanowiska są wyznaczane oraz oznakowywane przez zarządcę drogi na wniosek danego podmiotu, po uprzedniej weryfikacji uprawnień oraz uwarunkowań terenowych. Czynności te są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - *Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047 z późn. zm.), a w szczególności art. 10 ust. 6 ustawy oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w *sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem* (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 784), a w szczególności regulacji § 3 rozporządzenia. Wskazane w uchwale stanowiska parkingowe oznakowane są znakiem D-18a "Parking - miejsce zastrzeżone", a w gestii użytkownika pozostaje uzupełnienie go tabliczką, wskazującą podmiot, na rzecz którego zastrzeżono postój. Zarządca drogi posiada dokładną wiedzę o ilości stanowisk postojowych na których przysługuje prawo do parkowania objętego zerową stawką opłat oraz o podmiotach na rzecz których zostały one wyznaczone.

Natomiast w kwestii stwierdzenia, że Rada Miasta winna uszczegółowić, jaki procent lub liczba miejsc postojowych będzie przeznaczona dla szczegółowo wyznaczonych podmiotów, należy zwrócić uwagę na treść art. 7 oraz art. 94 Konstytucji RP i zawartą w nich zasadę legalizmu. Interpretując tę zasadę Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt III OSK 3984/21 stwierdza, że *"Zgodnie z nią organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każde działanie organu samorządu terytorialnego musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Działanie na podstawie i w granicach prawa to takie działania organu, którego umocowanie wynika z właściwego przepisu prawa. O związaniu zasadą praworządności w zakresie stanowienia prawa miejscowego przez organy samorządu terytorialnego stanowi art. 94 Konstytucji RP"*. W odniesieniu do ww. tezy należy zwrócić uwagę, że żaden z przepisów u.d.p. nie

upoważnia organu do wprowadzenia oczekiwanych regulacji, w związku z czym jej wprowadzenie mogłoby zostać uznane za sprzeczne z ww. przepisami.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w pkt c) skargi należy zwrócić uwagę na treść art. 13b ust. 4 pkt 2 lit. a) i b) u.d.p., zgodnie z którym:

"Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania:

1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a lub b, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoju pojazdu samochodowego nie może przekraczać:

a) w strefie płatnego parkowania - 0,15% minimalnego wynagrodzenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207),

b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania - 0,45% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a".

Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2022 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2023 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1952), od dnia 1 lipca 2023 r. minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone zostało w wysokości 3600,00 zł. Tym samym maksymalna opłata za pierwszą godzinę postoju pojazdu samochodowego w dniu podjęcia uchwały oraz w dniu wejścia jej w życie tj. 1 grudnia 2023 r. wyniosła odpowiednio: 5,40 zł dla strefy płatnego parkowania oraz 16,20 zł dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania. Przyjęte Uchwałą stawki opłat tj. 4,00 zł dla strefy płatnego parkowania oraz 6,00 zł dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania i mieszczą się w limitach ustanowionych ustawą (stawka dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania stanowi ok. 37% maksymalnej stawki ustawowej).

Biorąc pod uwagę cel, dla którego ustanawia się strefę płatnego parkowania, konieczne stało się zwiększenie wysokości opłat za postoje. Zgodnie z art. 13b ust. 2 u.d.p., strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej. W celu zwiększenia i zapewnienia rotacji parkujących pojazdów konieczne stało się dostosowanie wysokości opłat za postoje do zmieniających się warunków finansowych (inflacja, zwiększenie wynagrodzeń, zwiększenie płacy minimalnej). Dotychczasowa wysokość opłat, ustanowiona uchwałą nr XIII/295/19 Rady Miasta Katowice z dnia 24 października 2019 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2019 r. poz. 7295 z późn. zm.), tj. 3,00 zł za pierwszą godzinę postoju, nie korespondowała z zachodzącymi zmianami we wskazanym zakresie.

Zasadność wprowadzenia wyższych opłat za postój pojazdów została potwierdzona w opracowaniach, zleconych przez Miasto Katowice w związku z wypełnieniem obowiązków nałożonych przez art. 13b ust. 2b pkt. 1 i 2. Opracowanie pt. *"Elementy usług eksperckich i doradczych oraz wykonywania zadań Eksperta w zakresie opracowania założeń obszarowych, funkcjonalnych i wdrożeniowych dotyczących obszaru płatnego parkowania (OPP) w strefie centralnej miasta Katowice"* z listopada 2020 r. zawiera tezę, zgodnie z którą *"Podniesienie opłat do zakładanych poziomów (na potrzeby opracowania rozważano wówczas stawki 3,00 zł za godzinę dla strefy płatnego parkowania oraz 5,00 zł za godzinę dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania) powinno znacząco zwiększyć rotację parkujących samochodów, w szczególności w obszarze objętym ŚSPP i przyczynić się do zmiany zachowań transportowych na rzecz ograniczenia korzystania z samochodów osobowych. Analiza porównawcza rozwiązań taryfowych w połączeniu z analizą wyników badań dotyczących wykorzystanych miejsc parkingowych w Katowicach pokazuje, że zróżnicowanie stref i stawek jest koniecznością z punktu widzenia celów polityki transportowej miasta. Takie podejście jest również koniecznością z punktu widzenia polityki zrównoważonego rozwoju transportu"* (str. 24 opracowania). Również opracowanie pt.: *"Analiza określająca zakładany poziom rotacji parkujących pojazdów samochodowych w planowanej Śródmiejskiej Strefie Płatnego Parkowania oraz poszerzonej Strefie Płatnego Parkowania w Katowicach, z uwzględnieniem różnych poziomów wysokości opłat za postój w danej Strefie"* z września 2021 r. zawiera rekomendację do zmian wysokości (podniesienia) opłat do celów realizacji polityki transportowej (str. 11).

Odnosząc się do zarzutu poprawy oznakowania, montażu słupków i innych elementów małej architektury, a także poprawy istniejącej organizacji ruchu należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na fakt, że organizacja ruchu nie jest przedmiotem regulacji objętych Uchwałą i w tym zakresie nie może być przedmiotem skargi. Jest to działanie faktyczne, zmierzające do poprawy bezpieczeństwa ruchu i dostosowania stanu faktycznego (m. in. oznakowania) do wymogów prawa, w szczególności przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - *Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047 z późn. zm.).

W odniesieniu do pkt d) skargi zwracam uwagę na fakt, że podniesionego przez skarżącego argumentu zaskoczenia przedsiębiorców podwyżką opłat za zastrzeżone stanowiska postojowe ("koperty") nie sposób uznać wobec faktu, że projekt uchwały jako aktu prawa miejscowego był dwukrotnie konsultowany w trybie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. *o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 571) na Platformie Konsultacji Społecznych Miasta Katowice (pks.katowice.eu) w dniach od 25 maja do 6 czerwca 2023 r. oraz w dniach 21 czerwca - 5 lipca 2023 r. Obydwa konsultowane projekty uchwały zawierały w załączniku nr 2 stawki miesięcznych opłat abonamentowych za postój pojazdu na czasowym zastrzeżonym stanowisku postojowym (kopercie) na tym samym poziomie, jak w Uchwale podjętej przez Radę Miasta Katowice w dniu 27 lipca 2023 roku. W czasie konsultacji nie wniesiono uwag do wysokości przedmiotowych stawek.

Przepisy u.d.p nie regulują wysokości opłat abonamentowych, w szczególności zaś nie wprowadzają limitów maksymalnej ich wysokości. Ustalając je, organ może kierować się zasadą uznaniowości. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na korelację ustanowionych Uchwałą stawek opłat za zastrzeżone stanowisko postojowe z kalkulacją stawek, ustalonych uchwałą nr XIII/295/19 Rady Miasta Katowice z dnia 24 października 2019 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice* (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2019 r. poz. 7295 z późn. zm.). I tak: stawka za czasowe zastrzeżone stanowisko postojowe (9.00 - 16.30) wynosiła 250,00 zł za miesiąc. Natomiast wysokość opłat za całodzienny postój pojazdu strefie wynosi 25,80 zł, co daje kwotę 567,60 zł miesięcznie (liczoną dla 22 dni roboczych). Koszt zastrzeżonego stanowiska wynosi więc ok. 44% stawki miesięcznej. Ustalone Uchwałą miesięczne stawki opłat dla czasowych zastrzeżonych stanowisk postojowe wynoszą 500,00 zł dla strefy płatnego parkowania (Strefa B) i 800,00 zł dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania (Strefa A), zaś całodziennie i miesięczne koszty postoju w strefach kształtują się na poziomie: 42,40 zł dziennie i 932,80 zł miesięcznie dla (22 dni) dla strefy płatnego parkowania oraz 63,60 zł dziennie i 1653,60 zł miesięcznie (26 dni) dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania. Koszt zastrzeżonego stanowiska wynosi więc odpowiednio ok. 53% stawki miesięcznej dla strefy płatnego parkowania oraz ok. 48% stawki miesięcznej dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania. Wzrost wysokości stawek miesięcznych wyniósł więc odpowiednio ok. 9% i 4% przy jednoczesnym wydłużeniu czasu obowiązywania uprawnienia do zastrzeżonego stanowiska postojowego o 2,5 godziny.

Co się zaś tyczy stawek całodobowych, to istotnie uległy one podwyższeniu do poziomu 1000,00 zł dla strefy płatnego parkowania oraz 1500,00 zł dla śródmiejskiej strefy płatnego parkowania, w tym jednak wypadku ustalenie ich w tej wysokości ma na celu zwiększenie rotacji pojazdów w strefie poprzez ekonomiczne ograniczenie ilości tego typu stanowisk na rzecz stanowisk czasowych, które to umożliwiają postój na nich także innym uczestników ruchu.

Ponadto należy zaznaczyć fakt, że wniesienie opłaty wiąże się z przyznaniem zastrzeżonego stanowiska postojowego na wyłączność. Opłacający posiada więc większy komfort korzystania ze strefy niż pozostali jej użytkownicy np. posiadacze opłat abonamentowych, których uprawnienia nie łączą się z zapewnieniem określonego stanowiska postojowego.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na wysokość tego typu opłat w innych miastach Polski, w których ustanowiono strefy płatnego parkowania:

- Warszawa - zgodnie z § 5 uchwały nr XXXVI/1077/2008 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 26 czerwca 2008 roku *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, wysokości stawek opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie, wysokości opłaty dodatkowej oraz określenia sposobu pobierania tych opłat* (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2008 r. Nr 138 poz. 4868 z późn. zm.) miesięczne stawki opłat za zastrzeżone stanowisko postojowe wynoszą: dla czasowych stanowisk postojowych (12 godzin): 1500,00 zł, dla stanowisk całodobowych: 2450,00 zł.

- Kraków - zgodnie z pkt 4.1.1 w zw. z pkt 3.1.1. załącznika nr 2 do uchwały nr LXXXIX/2177/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 listopada 2017 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia opłat za*

postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłaty abonamentowej dla niektórych użytkowników dróg oraz sposobu pobierania tych opłat (t.j. Dz. Urz. Woj. Mał. z 2021 r. poz. 3515 z późn. zm.) miesięczne stawki opłat za zastrzeżone stanowisko postojowe wynoszą - w zależności od strefy - od 1300,00 do 1700,00 zł,

- Wrocław - zgodnie z § 11 uchwały nr XXV/712/20 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 września 2020 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania oraz śródmiejskiej strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania oraz w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2023 r. poz. 4589) miesięczne stawki opłat za zastrzeżone stanowisko postojowe wynoszą: w strefie płatnego parkowania - 700,00 zł, w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania - w zależności od obszaru - 1200,00 zł i 1600,00 zł,*

- Łódź - zgodnie z § 3 ust. 1 załącznika nr 2 do uchwały nr LX/1803/22 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 1 czerwca 2022 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania pojazdów samochodowych na drogach publicznych w Łodzi oraz opłat za postój w tej strefie i sposobu ich pobierania (Dz. Urz. Woj. Łódzk. z 2022 r. poz. 3692 z późn. zm.) miesięczne stawki opłat za zastrzeżone stanowisko postojowe wynoszą: dla czasowych stanowisk postojowych (8:00 - 18:00) 600,00 zł i 800,00 zł w zależności od podstrefy, dla stanowisk całodobowych: 500,00 zł, 800,00 zł i 1000,00 zł w zależności od podstrefy.*

- Lublin - zgodnie z załącznikiem nr 3 do uchwały nr 330/XI/2015 Rady Miasta Lublin z dnia 19 listopada 2015 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych na terenie miasta Lublin oraz wysokości opłat za parkowanie i sposobu ich pobierania (Dz. Urz. Woj. Lub. z 2021 r. poz. 2990 z późn. zm.) miesięczne stawki opłat za zastrzeżone stanowisko postojowe wynoszą - w zależności od podstrefy - od 690,00 do 1150,00 zł.*

Zgodnie z powyższą analizą należy stwierdzić, że stawki opłat za postój na zastrzeżonym stanowisku postojowym nie odbiegają od stawek stosowanych przez inne miasta w Polsce o charakterze metropolitarnym.

W odniesieniu do pkt e) skargi, zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na okoliczności podniesione w odpowiedzi na skargę w zakresie dotyczącym pkt d). Ponadto należy wskazać, że skarżący nie wykazał, że podniesienie wysokości opłat za czasowe zastrzeżone stanowisko postojowe jest niezgodne z zasadami prawidłowej legislacji. Należy zauważyć, że Uchwała podlegała kontroli w trybie art. 90 i 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz.U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.). Promulgacja uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego świadczy, iż nie jest ona – jako akt prawa miejscowego – niezgodna z aktami prawnymi wyższego rzędu, a jej zapisy nie wykraczają poza upoważnienie ustawowe.

Czasowe stanowiska postojowe zostały wprowadzone uchwałą nr XIII/295/19 Rady Miasta Katowice z dnia 24 października 2019 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice* (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2019 r. poz. 7295 z późn. zm.) w wyniku analizy funkcjonowania stanowisk (kopert), w odniesieniu do których zgłaszano interwencje, że po upływie godzin funkcjonowania podmiotów, na rzecz których zostały wyznaczone, pozostają one puste i niedostępne dla mieszkańców. Dlatego też wprowadzono możliwość wykupu ich na wyłączność w godzinach poboru opłat w obu Strefach. Uwzględniając one godziny funkcjonowania większości podmiotów, które korzystają z tego typu stanowisk, oraz potrzeby mieszkańców Stref, którzy mogą korzystać z parkingów w godzinach wieczornych oraz nocnych.

Mając na względzie przedstawioną powyżej argumentację, uznać należy, iż wniosek o odrzucenie lub ewentualne oddalenie skargi jest w pełni uzasadniony.

Odnosząc się do wniosku o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej uchwały w całości przez organ - Radę Miasta Katowice (art. 61 § 2 pkt 3 p.p.s.a.), a w przypadku braku uwzględnienia ww. wniosku o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej uchwały w całości przez Sąd na mocy art. 61 § 3 p.p.s.a. z uwagi na fakt, że - zdaniem skarżącego - zachodzi niebezpieczeństwo spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, organ staje na stanowisku, że żaden z wniosków nie zasługuje na uwzględnienie, na co wskazuje powyżej zaprezentowana argumentacja wskazująca na całkowitą bezzasadność skargi.

W zakresie wniosku złożonego na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a. należy wskazać dodatkowo na argumenty, poniesione przez Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt II GZ 49/22, który wskazał, że *"przesłanka wyrządzenia znacznej szkody zawarta w art. 61 § 3 p.p.s.a. oznacza, że*

chodzi o taką szkodę (majątkową, a także niemajątkową), która nie będzie mogła być wynagrodzona przez późniejszy zwrot spełnionego świadczenia lub jego wyegzekwowanie, ani też nie będzie możliwe przywrócenie rzeczy do stanu pierwotnego. Będzie to miało miejsce w takich wypadkach, gdy grozi utrata przedmiotu świadczenia, który wskutek swych właściwości nie może być zastąpiony jakimś innym przedmiotem, a jego wartość nie miałaby znaczenia dla skarżącego, lub gdy zachodzi niebezpieczeństwo poniesienia straty na życiu i zdrowiu". Następnie wskazać należy, że zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 listopada 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 1252/21 *"trudne do odwrócenia skutki to takie prawne lub faktyczne następstwa, które raz zaistniałe powodują istotną lub trwałą zmianę rzeczywistości, przy czym powrót do stanu poprzedniego może nastąpić tylko po dłuższym czasie lub przy stosunkowo dużym nakładzie sił i środków"*. Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, że w niniejszej sprawie zdaniem organu nie doszło oraz nie dojdzie z chwilą wejścia w życie Uchwały do wyrządzenia znacznej szkody lub do spowodowania trudnych do odwrócenia jej skutków.

DOKUMENT PODPISANY ELEKTRONICZNIE

Dane podpisywanego dokumentu

Typ dokumentu	Uchwała
Numer dokumentu	LXX/1431/23
Data dokumentu	2023-10-26
Organ wydający	Rada Miasta Katowice
Przedmiot regulacji	w sprawie odmowy wstrzymania wykonania uchwały w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice oraz przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi Pana A S na uchwałę w sprawie ustalenia Śródmiejskiej Strefy Płatnego Parkowania oraz Strefy Płatnego Parkowania dla pojazdów samochodowych na drogach publicznych na obszarze miasta Katowice
Identyfikator dokumentu	21BFDF84-9758-402F-AD98-C45A823DE287

Informacje o złożonych podpisach elektronicznych

Podpis:	
Sygnatura	Signature-1322771554
Numer seryjny	2BAC0D5BC3EB6738EB9852FAA21D0EC46ECC1F98
Osoba podpisująca	Maciej Biskupski
Instytucja	Urząd Miasta Katowice
Kraj	PL
Data złożenia podpisu	26.10.2023 13:24:52
Zakres podpisu	Cały dokument
Wystawca certyfikatu	VATPL-5260300517 COPE SZAFIR - Kwalifikowany Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A. PL